
délutáni séta

FÜLÖP GÁBOR

fél hét körül léptünk ki a kapun
majd jobbra fordulva
a keleti károly utcában
kezdtünk kapaszkodni felfelé
az első sarkon bedobtam egy levelet
(melyet már napok óta hurcoltam magammal)
aztán cigarettára gyűjtöttem
(de roppant rosszul esett
másnapos voltam akkor
keserű volt a szám és
nagyon nyáladtam)
és arra gondoltam hogy amíg tegnap este
a bajtársban iddogáltam többedmagammal
irodalomról és filozófiáról vitázva
(„az ember nem az ami — mondta biki —
hanem az ami kitelik tőle”)
valahol a közvetlen közelünkben
meghalt lukács györgy
a cigarettát félig sem szívtam el
az úttestre dobtam (vagy nem is:
a lépcső mellé!)
és bementünk egy kis templomba
ahol a pap imát mormolt éppen
hátat fordítva nekünk
szemen köpve bennünket fehér palástjával
a tömjént beszívta már a félhomály
(ha egyáltalán tömjéneztek
azon a katzenjammeros napon)
ő a mennyezetet nézte
én pedig őt
aztán kilépve megkérdezte
hogy tetszett a fából készült mennyezet
(de lehet hogy boltozatot mondott
már nem emlékszem pontosan)

ráhagytam: tetszett
 (holott mindig több csodálnivalót találok
 egy egyszerű kertben mint a
 hűvös és száraz műemlékkomplexusokban)
 megkerültük a marcibányi teret
 és a lövölde előtt elhaladva
 a garas utcán mentünk tovább
 a fillér utcáig
 itt jobbra fordultunk
 keresztben átmentünk az úttesten
 és betértünk az érmelléki utcába
 (közben semmi említésre méltó nem
 történt egész idő alatt azon gondolkodtunk
 mi a neve annak a bokornak
 melyről később kiderült hogy *jázmín*)
 a következő saroknál lakott a túloldalon
 egy kétemeletes házban
 a ház előtt megálltunk beszélgetni
 16-án van irodalomtörténetből vizsgája
 nekem kilencedikén *ENGÉBÉNÉ*¹
 de azért addig még jelentkezem
 (tel.: 159-297)
 (.)²
 a túlsó oldalon egy középkorú házaspár közeledett
 ezek a szüleim — mondta és részvétteljesen
 rám nézett — gyerünk át
 bemutatlak nekik
 zavarba jöttem
 zsíros farmernadrág volt rajtam
 kopott narancssárga mellény és a hajam is
 kócosan piszkosan lógott a vállamig
 bizony a váratlanul feltámadott
 mamlasz nyárspolgár szégyellte akkor bennem
 az extravagáns hülye költőt
 (hogy az ember megpukkadjon a
 méregtől és a röhögéstől)
 bemutatkoztam a házaspárnak
 (amely számomra most elsősorban
 szülőklikk volt s csak mellékesen házaspár
 és elsősorban az ő szülei
 s csak mellékesen szülőklikk)
 bemutatkoztam tehát
 amint a nagykönyv előírja
 fülöp gábor — (még mindig) fülöp gábor
 közben eszembe jutott hogy otthon felejtettem
 a bérletemet s így most egyedül és gyalog
 kutyagolhatok vissza a sínek mentén
 ő azt mondta a szüleinek
 mindjárt felmegy utánuk
 beszélgettünk még néhány röpke percig
 — közben újólal megcsodáltam magamban
 milyen egyszerű-ízlésesen öltözik
 remek harmóniába kötve a színeket —
 a napokban a szemközti ház előtt
 láttam egy újvidéki rendszámú kocsit
 (talán vörös volt a színe de már
 nem tudom milyen márkájú) — mondtam
 igen talán a rokonaikhoz szoktak felutazni

többször parkolnak itt
válaszolta ő aztán bement a kapun
közénk már vörös rács harap
és rávicsorit avas szemeimre
elindulok egyedül
le az érmelléki utcán
a moszkva tér felé

jegyzet:

- ¹ a vizsgát utóbb — megfázás és lustaság miatt —
én is 16-ra halasztottam
- ² itt egy talán hét- vagy tizenegy perces dialógus
következett, melyet a teljesebb hitelesség ked-
véért jelölnöm kellett, de melyre már sajnos
nem emlékszem